

Vaire: «El concepte d'Introspecció' és el d'un procés continu de viatjar per dins d'un mateix»

Parlem amb la banda valenciana del seu nou treball discogràfic

Vaire

Les crisis, a vegades, tenen el poder d'accentuar la creativitat i ajuda a trobar el camí per expressar el que sentim. Així, almenys, és com ho ha viscut **Vaire**. La banda de punk de la Marina Alta i l'Alcoià presenta el primer disc, *Introspecció* (Tornado Music, 2021). Produït per Raúl Abellán, està format per set cançons que descriuen les fases de la introspecció viscudes pels membres del grup. Un viatge de sensacions amb canvis de ritme agressius i puntejos emotius.

Com va néixer la idea d'elaborar el primer disc del grup?

El juny del 2020, després de gravar en directe a Millenia (València) els primers senzills "Autodestrucció" i "El teu niu", vam rebre una mescla que no ens va convèncer... Aleshores, vam decidir parlar amb Raúl Abellán, amb qui ja teníem plantejat fer alguna cançó conjuntament. Aquesta decisió va portar a produir i regravar les línies de baix, guitarres i veus d'aquestes cançons, esprement-les i elevant-les a un nou nivell. En sorprendre'ns del resultat, ens vam llançar a la idea de fer la resta de les cançons amb Raúl i rematar el projecte d'*Introspecció*.

Quan us vau conèixer per primera vegada, teníeu clar el tipus de música que volíeu fer?

En principi sí que teníem clar el tipus de música que volíem fer, ja que partíem d'unes bases musicals ja compostes entre Christian [guitarra] i Josep [bateria], i d'una sèrie de grups referents comuns, com poden ser **Berri Txarrak**, **Linkin Park** o **Rage Against The Machine**. A mesura que anàvem coneixent-nos i formant el grup, ens aportàvem contínuament noves influències, cosa que acabat comportant una varietat molt àmplia d'estils, sempre partint de la base del rock de 'cabotaes'. L'element comú a tot sol ser la capacitat de fer-te moure el cap amb el *headbanging* [o sacseig de cap], ja siga a nivell físic, musical, lletrístic, crític o emocional.

Com va ser la trobada amb els quatre membres al complet?

Màgica (o sinèrgica). En començar a tocar junts, vam experimentar com les bases començaven a convertir-se en cançons, posant-nos els pèls de punta des del primer moment. I així segueix sent a dia d'avui.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=vHz8ZMsvTW8>

Heu titulat l'àlbum pels vostres propis processos d'"Introspecció"?

Sí, ja que per a nosaltres el concepte d'introspecció és el d'un procés continu de viatjar per dins d'un/a mateix/a. De buscar, de trobar, de descobrir, d'aprendre i desprendre't de tot el roí, de qüestionar i, sobretot, de créixer.

És a dir, que té bona part d'autobiogràfic?

Sí! Veiem la música com una forma de teràpia personal. Les lletres d'*Introspecció* narren situacions personals que necessitàvem plasmar en un paper i convertir-les, finalment, en cançons que representen les distintes fases d'aquest procés.

També hi ha una forta reivindicació, tot i així. Quins temes heu decidit tractar de manera més crítica?

Cançons com "El teu niu", "Adrenalina" o "Odissees" són el reflex de la importància que nosaltres donem a la salut mental. En aquesta ocasió, més que de forma crítica, l'hem tractada de manera reflexiva a través de vivències personals. Hem reflexionat sobre la importància que té aquest tema per a nosaltres, i com pot arribar a afectar-te com a persona en qualsevol aspecte. Després, en l'última part del disc, en cançons com "Agonies d'un poeta" o "Autodestrucció", sí que trobem eixa crítica més directa, primer cap a la societat, i després cap a nosaltres mateixes. Criticant el *modus operandi* del sistema econòmic i social actual, i les conseqüències que patix la gent de peu. Els problemes personals ocasionats tant per la desocupació com per l'explotació laboral a canvi de salaris miserables. La gent encadenada a les pantalles per anestesiar-se de la realitat que porta a la societat a "nàixer, créixer, treballar, quedar-se al sofà i veure la vida passar", sense parar-se a pensar més enllà. Així com també altres aspectes socials com, per exemple, les guerres declarades en nom de la religió i/o el benefici econòmic, o l'auge de l'extremisme feixista i el seu blanqueig per part dels mitjans de comunicació i de la societat. També el masclisme tan present encara en el nostre dia a dia i la lluita que queda per davant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=47box6yseCU>

La crisi climàtica també hi és present als vostres temes.

Sí, en "Autodestrucció" reflectim el que, baix el nostre punt de vista, ha passat amb els paratges naturals. Problemes com l'esclavització i urbanització dels paisatges que ens rodegen com podem veure amb la construcció massiva de xalets i urbanitzacions, la desforestació, la contaminació ambiental dels rius, platges, muntanyes i la massificació d'aquests paratges, sense cap control per la falta de consciència grupal. A més, molts d'aquests problemes venen principalment originats per grans empreses, amb l'única finalitat d'explotar la naturalesa per tal d'obtenir el major benefici sense cap mesura. La cançó acaba apel·lant a la responsabilitat individual i col·lectiva davant d'aquest problema que ja té compte enrere.

Creieu que a causa de la pandèmia hem deixat en un segon pla els problemes mediambientals?

I tant! L'inici de la crisi sanitària va comportar una parada en l'activitat diària de la gran majoria del món. Això es va reflectir amb una disminució de la contaminació ambiental i del diòxid de carboni en

l'aire d'una manera dràstica. Sobretot en les grans ciutats; cosa que no s'havia vist des de feia molts anys. Però al cap de poc de reprendre tota aquesta activitat, hem vist com els efectes han tornat a l'estat inicial. Fa any i mig que ens bombardegen amb informació sobre el coronavirus: morts, contagis, incidència, vacunes i molts *bulos*. Hem vist i notat un buit informatiu de com evolucionava el canvi climàtic, enmig d'una crisi humanitària, esmentant-se sols quan hi havia un incendi o alguna catàstrofe gran.

Què busqueu provocar a l'oient amb aquestes lletres?

Realment el viatge que narra i busca el disc és un símil al viatge del presoner en "La caverna de Plató". Un viatge on la persona està ennuvolada i confusa per ombres en forma de sentiments i emocions que la fan presonera. A poc a poc, va adonant-se'n i empoderant-se fins a trencar les cadenes i alliberar-se d'aquesta boira emocional per tal d'obrir els ulls i seguir avançant cap a la realització personal, que comporta a actuar conscientment de les seues accions i la seua finalitat. El que volem aconseguir és que la gent pugui realitzar el seu procés d'introspecció i tinga l'opció de recolzar-se en la nostra música durant aquest procés, de la mateixa manera que ho hem fet nosaltres.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=PVPKIJBQm_Y

En l'àmbit musical, al disc tant s'hi pot trobar rock dur com rap. És aquest el vostre tret distintiu?

De moment hem creat el nostre primer disc amb la combinació d'estils que més ens defineix i ens agrada en aquest moment. Per tant, pensem que aquesta combinació que hem obtingut és bastant distintiva, potent i fresca en el panorama, però no descartem seguir investigant, provant i combinant elements nous d'altres estils.

La cançó "El teu niu" tracta de la dependència cap a qualsevol persona o aspecte de la vida. Què preteneu fer veure amb la lletra?

Amb la lletra d'aquesta cançó pretenem fer veure que la dependència és molt més habitual del que pareix. Que moltes vegades tenim por d'acceptar-la o contar-la als més pròxims mentre ens està consumint per dins. És un problema invisible que et desgasta com a persona, perquè el teu estat d'ànim depèn d'un aspecte que se n'ha anat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=hD110IGJJBk>

Afecta directament a la salut mental?

Totalment. Aquestes dependències et minen l'estat d'ànim i, per tant, la salut mental: et submergeixes en un estat de depressió en el que tot et pareix dolent. Perds la motivació per moltes coses i, per moltes situacions positives que et succeeixin, tendeixes a veure com a negatiu quasi tot el que t'envolta.

Com voldríeu presentar aquest disc als oients i seguidors?

En directe, sense cap dubte. Elèctric, sense cap dubte.

Quin tipus de concerts us agradaria oferir-los?

Ens agradaria oferir un concert amb les condicions pre pandèmia, com els millors concerts que hem pogut gaudir nosaltres: rodejats de la gent, sense distàncies ni preocupacions sanitàries, podent baixar de l'escenari, fer 'pogos' i pegar 'cabotaes' junt amb tots els assistents. Tot i així, mentre esperem per tal que arribi eixe dia, farem tot el que podrem per portar la nostra música en directe als màxims llocs possibles, respectant les mesures, però sempre oferint la nostra dosi de rock característic i gaudint del que més ens agrada: tocar i compartir música.